

гр. Перник, 25.02.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник в публично съдебно заседание на пети февруари, през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Т.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело №813 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г.Б.Р. ***, наследник на В.И.Р.***, починал на 07.11.2012 г. срещу Решение №1 от 11.02.2013 г. на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет (МКВПМС) на Република България, т. 53, б. „Б“ във вр. с Приложение №1, в частта му по т. 2075. С оспореното решение, за подпомагане възстановяването на жилището на В.Р.***, засегнато от бедствие, е предоставена възстановителна помощ в размер на 3 764 (три хиляди седемстотин шестдесет и четири) лева.

Недоволна от така постановеното решение жалбоподателката твърди, че решението на МКВПМС в посочената му част е немотивирано, незаконосъобразно и неправилно, постановено в противоречие с целта на закона. По същество пледира, че поддържа жалбата, че определената от административния орган помощ като стойност е занижена от една страна поради несъответствие с материалната оценка на щетите, дадена от експерт-оценителите във връзка с изготвеното конструктивно становище, която е в размер на 5 619 лв., като твърди, че Комисията дължи пълно „обезщетяване“ на нанесените на жилището вреди. С жалбата се иска отмяна на посочения акт в обжалваната му част и уважаване на искането за предоставяне на възстановителна помощ в размера на 5 619 (пет хиляди шестстотин и деветнадесет) лева, на каквато стойност общинска експертна комисия, е оценила щетите, нанесени на жилището след направен оглед на място.

Ответникът по жалбата – Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България, чрез процесуалния си представител ю.к. К*** оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. В писмено становище възразява относно допустимост на жалбата, поради липса на законово предвиден ред за съдебно обжалване, както и предвид депозиране на жалбата извън срока по чл. 159, т. 5 от АПК. По същество ответникът бланкетно заявява, че при постановяване на обжалвания административен акт е отчетена липсата на „обективните изисквания на чл. 28 и сл. от ПОДМКВПМС“, поради което моли съда да отхвърли жалбата като е неоснователна.

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице, разполагащо с активна процесуална легитимация да оспори административен акт, с който се засягат негови права и законни интереси. В обжалвания акт липсва указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва същия, поради което предвид правилото на чл. 140, ал. 1 от АПК срокът за обжалването му се удължава на два месеца. В настоящия случай жалбоподателят е получил писмо изх. №13/Д-386-2/29.03.2013 г., приложено по делото ведно с обратна разписка, удостоверяваща връчването му на 10.04.2013 г. с което му е съобщено за отказано финансиране. Съдът намира, че по делото не са налице данни за съобщаване на обжалваното по настоящото дело решение на Междуведомствената комисия, т. к. то е позитивно в едната си част, а на жалбоподателя е съобщено за отказ. Независимо от това жалбата, депозирана в МКВПС на 19.03.2013 г. (п.к. 14.03.2013 г.) е в срок, т. к. от произнасянето на МКВП до датата на обжалване е изминал срок по-малък от два месеца, който е приложим с оглед липсата на указание пред кой орган и в какъв срок е обжалваемо. С тези доводи съдът отхвърля искането на процесуалния представител на ответника за оставяне на жалбата без разглеждане като недопустима в условието на чл. 159, т. 5 от АПК и прекратяване на производството по делото.

На следващо място видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВПС, същото съставлява волеизявление по повод искане за предоставяне на възстановителна помощ за преодоляване последиците от бедствие. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) и ПОДМКВПС, МКВПС взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване на последиците от бедствия, като контролира целевото им разходване. Горното предполага, че обжалваното пред съд решение има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, поради което същият е допустимо да бъде подложен на съдебен контрол за законосъобразност. Не се споделят твърденията на ответника в настоящия спор, че решенията на МКВПС не подлежат на съдебен контрол. Доводи срещу тази позиция на административния орган се извличат директно от нормите на Конституцията на Република България, чиито разпоредби имат непосредствено действие и другите закони не могат да им противоречат (чл. 5, ал. 1 и 2). Съгласно чл. 56 от Конституцията на РБ всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. На свой ред разпоредбата на чл. 120, ал. 2 на Конституцията на РБ гласи, че гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените в закона. Предвид ролята и значението на така цитираната обща клауза, както и съобразно практиката на Конституционния съд, тълкувал винаги ограничително изключването на съдебното обжалване на административните актове, уредено в чл. 120, ал. 2 от Конституцията, настоящият съд приема, че тъй като решенията на МКВП към МС не са изключени изрично от кръга на подлежащите на

обжалване административни актове, същите подлежат на съдебен контрол за законосъобразност и за тях важат специалните правила на ЗЗБ, подзаконовите актове по неговото прилагане, както и общите правила на АПК. Налице е и другата необходима предпоставка за приложение на общата клауза на чл. 120, ал. 2 от Конституцията, а именно, че у настоящия жалбоподател е налице интерес да обжалва решението на МКВП към МС, тъй като с това решение се засягат негови права и законни интереси.

По основателността на жалбата:

Административен съд – Перник като взе предвид становищата на страните, представените по делото доказателства и извърши проверка за законосъобразност по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146 от АПК, намира същата за основателна, като съображенията за този извод са следните:

От фактическа страна се установява, че след природно бедствие – земетресение, случило се на 22.05.2012 г. с епицентър на територията на област Перник, Кметът на община Перник в изпълнение на правомощията си по чл. 65, ал. 2, т. 1 и 3 от ЗЗБ, със заповед с №821/22.05.2012 г. въвежда в изпълнение общинския план за защита при бедствия и обявява бедствено положение на територията на Общината. В 14-дневния срок по чл. 27, ал. 2 от ПОДМКВПМС Кметът на Община Перник със заповед №836/27.05.2012 г. сформира и назначава общинска комисия за установяване и оценка на вредите от бедствието със задача да създаде организация по сформирание на екипи от експерти и да извърши оценка на щетите на засегнатите от бедствието жилищни имоти на физически лица по населени места на територията на община Перник. В комисията са включени представител на областното управление "Пожарна безопасност и защита на населението" към МВР и експерт-оценител.

Със заявление вх. №140 от 22.05.2012 г. В.Р.*** е поискал от Кмета на Община Перник в жилището му да бъде изпратена Общинската комисия, която да извърши оглед и оценка на щетите, нанесени вследствие природното бедствие. Към заявлението са приложени: копие от нотариален акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация от лицето, че жилището е собствено и единствено. Във връзка с извършената проверка по делото са приложени конструктивно становище и експертна оценка на комисията, в които са описани видът и характерът на вредите, необходимите дейности по отстраняването на пораженията по сградата, както и е изчислена необходимата за тяхното възстановяване сума. Комисията, след направения оглед е установила, че сградата е понесла поражения във вид на напукване и разместване на стените, напукване, падане на мазилки на стените и таваните, напукване на мозайката в коридор и баня, паднали фаянсови плочки, напукване хоризонтално при надзида на таванския етаж, паднал комин и счупване на керемиди и капаци, счупване на стъкла. Експертът е дал становище, че има външни признаци за съмнения в устойчивостта на сградата. Има разместване на тухлените зидове и откъсване на част от дървената покривна конструкция. Необходимо е изготвяне на проект за укрепване на същата. Нанесените от земетресението щети и дейностите по тяхното отстраняване са оценени в размер на 5 619 (пет хиляди

шестстотин и деветнадесет) лева. Експертната оценка и заключението на оценителя като неоспорени от страните и безпристрастно и обективно дадени, съдът цени като доказателство.

Видно от писмо с изх. №102-07-363/07.02.2013 г. на 11 февруари 2013 г. е свикано заседание на МКВП към МС с определен дневен ред. Към писмото е приложен и доклад относно предоставянето на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията в изпълнение на правомощията му по чл. 9, т. 3 от ПОДМКВПМС. В доклада се съдържат два проекта на решения във връзка с преодоляване на последиците от земетресението в област Перник. Първото за утвърждаване на целево финансиране общо в размер на 32 737 967 лв. съгласно приложение №1 и №2. В доклада конкретно относно преодоляване на последиците от земетресението и при наличие на необходимите за това предпоставки размерът на помощта във всеки отделен случай е предложено да бъде в размер на 70% от оценката на вредите, когато са на стойност до 10 000 лв., както и възстановителна помощ в размер на 10 000 лв. във всички случаи при експертни оценки над тази стойност. Вторият проект на решение е да се откаже целево финансиране, като конкретно относно вредите от земетресението е предложено в случаите на нанесени щети на общи части на етажна собственост, леки вреди, при които не се засяга конструкцията на сградата, с изключение на жилища на лица в неравностойно положение, да не се предоставят средства. И двата проекта на решения, свързани с преодоляване на последиците от земетресението в област Перник, ведно с мотивите и предложенията към тях, са приети от МКВПМС.

С решение №1 от 11.02.2013 г., т. 53, б. „б“ във вр. с Приложение №1, т. 2075 МКВПМС предоставя на В.Р.*** възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището ѝ в размер на 3 764 лв.

При така установеното по фактите Административен съд – Перник намира от правна страна следното:

Законът за защита при бедствия регламентира осигуряването защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата се осъществява на национално, областно и общинско ниво във формата и на подпомагане и възстановяване съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ, като целта в тези случаи е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на възстановителна помощ – чл. 55, ал. 3 от ЗЗБ. За изпълнение целите на ЗЗБ към МС е създадена и МКВП, която посредством вземането и на решения, ръководи дейността по предоставяне на целевите средства от републиканския бюджет за целите и дейностите по чл. 1, ал. 2 от ПОДМКВПМС, както и контролира тяхното целево разходване. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие се предоставя при условия и по ред определени с ПОДМКВПМС, в размери определяеми от МКВП към МС и съобразно заложените в републиканския бюджет за съответната година целеви средства за преодоляване на последиците от бедствия.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – МКВПМС и в кръга на правомощията му, за което страните не спорят.

Решението е издадено в предвидената в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК писмена форма, в производство без допуснати съществени нарушения на процесуални разпоредби, установени в ПОДМКВПМС. При обявено бедствено положение и издадена по надлежния ред заповед за въвеждане в действие на общинския план за защита при бедствия Кметът на Община Перник е сформирал Комисия за установяване и оценка на щетите от земетресението, която Комисия, след извършване на поискания от жалбоподателя оглед, е изготвила протокол за оценка на вредите, нанесени на жилищния имот. Искането за възстановителна помощ е внесено по реда на чл. 27, ал. 4 от Кмета на Общината, придружено с необходимите съгласно чл. 28, ал. 1 от ПОДМКВПМС документи – по всички тези факти страните също не спорят.

Предпоставките за издаване на позитивен акт за отпускане на възстановителна помощ, заложи в ЗЗБ и ПОДМКВПМС, при наличие на открита процедура пред МКВП към МС за отпускане на възстановителна помощ във вида, предложен от Общинската комисия, на пострадалите от природното бедствие в кумулация са: собствено, законно построено и единствено жилище, пострадало от природно бедствие, със щети по същото, които представляват опасност за здравето и живота на гражданите, отстраняването на които не е текущ ремонт по смисъла на ЗУТ (освен ако собственикът е лице в неравностойно положение), и ще засегне конструкцията на сградата, като предвид мотивите към решението на МКВПМС, с оглед ограничения размер на средствата, заложи в бюджета за съответната година, имотът не следва да е и обща част от режим на етажна собственост.

Съдът приема, че административният орган се е съобразил с посочените по-горе законоустановени и отчасти с установените от МКВПМС, в рамките на предоставената ѝ оперативна самостоятелност, критерии за отпускане на целеви средства под формата на възстановителна помощ. Но тъй като в случая става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВПМС следва да се произнася стриктно, прецизно и при равни условия. В настоящия случай, след като административният орган е приел, че молителят е лице по чл. 26, ал. 2 от ПОДМКВПМС, а именно собственик на законно построено и единствено жилище, пострадало от бедствие, което обстоятелство се установява безспорно и от приложените по делото доказателства, е бил длъжен да оцени постъпилото искане за финансиране освен по реда на чл. 29 от ПОДМКВПМС във вр. с §1 от ДР на ПОДМКВПМС, но също и при съобразяване с приетите от самата Комисия допълнителни правила за определяне и отпускане на възстановителна помощ. В конкретния казус, на основание конструктивното становище на общинската комисия, направила оглед на жилището на Васил Рангелов, която неоспорена от страните, обективно и безпристрастно дадена, както и изготвена от лица, разполагащи със съответната квалификация, съдът цени като доказателство, съдържа обща оценка на годността на конструкцията със заключение за налично компрометиране на същата и необходимост от реконструкция на нейни елементи,

което е предпоставка по смисъла на закона и критериите, приети от Комисията, за отпускане на възстановителна помощ, каквото е и сторено. Но в случая, с оглед допълнителните критерии за определяне и отпускане на целевите средства приети от МКВПМС, се налага убеждението, че не е съобразен приетият от комисията праг в размер на 70% от оценката на вредите, когато са на стойност под 10 000 лв. или по настоящото дело – при оценка на експерта за необходимост от възстановителна помощ в размер на 5 619 лв. сумата отпусната от Комисията е следвало да бъде 3 933.30 лв., а не 3 764 лв. Дали разликата е голяма или не е, не следва да се обсъжда. При липсата на изложени мотиви относно така определения размер на помощта, както и при наличие на разписани правила за нейното изчисляване, разликата не следва да бъде в ущърб на лицето, заявило доказано нужда от подпомагане от страна на държавата за възстановяване на жилището му, пострадало от природното бедствие. Липсата на мотиви относно така определения размер на помощта и непосочването на фактически и правни основания за постановяване решението в тази му част пречатства съда да реши спора по същество, като измени размера на сумата до параметрите, заложи от Комисията, което следва и да мотивира. След като посоченият същностен елемент не е изследван от административния орган въобще, а преценката е предоставена на него, се налага отмяна на постановения административен акт в обжалваната му част при условията на чл. 146, т. 3 и 4 от АПК, поради липса на изложени мотиви, фактически и правни основания за определяне на точно този размер на отпуснатата сума. Преписката следва да бъде върната за ново произнасяне по повод молбата, относно жилището на Г.Р.***, наследник на В.Р.***, с указание административният орган да определи размера на възстановителната помощ в съответствие с разписания в правилника и приетия от МКВПМС ред.

Страните не претендират разноски, поради което такива не се и присъждат.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Г.Б.Р.***, наследник на В.И.Р.*** Решение №1 от 11.02.2013 г. на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет (МКВПМС) на Република България, т. 53, б. „б“ във вр. с Приложение №1, в частта му по т. 2075, с което за подпомагане възстановяването на жилището й, засегнато от бедствие, е предоставена възстановителна помощ в размер на различен от посочения от експерт-оценител.

ИЗПРАЩА делото като преписка на МКВПМС за ново произнасяне по искането на Кмета на Община Перник в частта му, отнасяща се до жилищен имот, собствен на Г.Б.Р.*** във връзка със заявление до Кмета на Община Перник вх. №140 от 22.05.2012 г., при съобразяване с мотивите, дадени с настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/